

ХАЙ ЖИВЕ У ВІКАХ ІМ'Я І СПРАВА ВОЛОДИМИРА ІЛЛІЧА ЛЕНІНА!

(Із Закликів ЦК КПРС до 1 Травня 1971 року).

СЬОГОДНІ МИНАЄ 101 РІК З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ
В. І. ЛЕНІНА

ЗГАДУЮ той незабутній день, коли приймали мене до комсомолу, згадую, як перед вступом конспектував «Завдання спілок молоді», як разом з однолітками вдмувався в таке об'ємне ленінське — «завдання молоді взагалі і спілок комуністичної молоді і всяких інших організацій зокрема...» полягає в тому, щоб учитися, дискутувати про те, як вчитися. Згадую і бачу юнаків та дівчат, яким щойно вручив комсомольські квитки. Вони теж хвилювалися. Перед тим, як зайти до кабінету, ще раз гортали конспекти промови Ілліча на з'їзді комсомолу.

Серйозне вивчення спадщини Володимира Ілліча молоді, яка вирішила йти в перших рядах будівників комунізму, починає саме із цієї праці. Потім поспійно звертається до творів Леніна, щоб черпати знання і насагу для звершень.

Недавній Ленінський залік на честь партійних з'їздів, і як складова цього заліку збори — урок «Дисципліна — вирішальна умова» ще раз це підтвердили. 2076 чоловік взяло участь в заліку, з них чимало й неспілкової молоді. Більшість показала глибокі знання ленінських праць, вміння осмислювати їх, звіряти сьогодення з ленінською думкою. Так, молода завідувача свинофермою колгоспу імені Суворова Галина Савельєва разом з своїми подругами по роботі під час підготовки до уроку виачала працю «Як організувати змагання?». А на уроці вже вела мову про те, як практично його краще організувати. Вирішили дівчата з ферми боротися за звання колективу комуністичної праці, взяли високі соціалістичні зобов'язання. Діловим був виступ і агронома-садовода Люби Скороход про поліпшення трудової дисципліни та інших учасників уроку.

Комсомольці колгоспу імені Дзержинського Ленінський урок «Дисцип-

ліна — вирішальна умова» провели разом з учнями місцевої Ганно-Трембінської середньої школи. Розпочали його з прослуховування грамзапису промови В. І. Леніна «Що таке Радянська влада». Потім повели мову про справи насущні. Змістовними були виступи зоотехніки Олени Філі-

РАДИМОСЯ З ІЛЛІЧЕМ

пович, водія Віктора Шевченка, швеї Раїси Панасенко...

Можна наводити чимало прикладів, та головне, що в ході заліку комсомольці і молодь вирости ідеїно, поліпшили свої виробничі успіхи. Всі 1917 членів ВЛКСМ успішно виконали свої передз'їздівські соціалістичні зобов'язання. У комуністичному суботнику 17 квітня взяло участь 2400 комсомольців і неспілкової молоді. У фонд в'ятірочки перераховано 1200 карбованців.

Зараз, вивчаючи рішення XXIV з'їзду КПРС, юнаки і дівчата намагаються нові рубежі колективів і свої особисті на п'ятірочку. У праці разом з робітниками і селянами, як і заповідав Володимир Ілліч Ленін, гартують себе, щоб «стати справжніми комуністами».

С. ГРИГОРЧУК,
другий секретар Устинівського
райкому комсомолу.

У польоті — орбітальна наукова станція «САЛЮТ»

ПОВІДОМЛЕННЯ ТАРС

Відповідно до програми дослідження космічного простору 19 квітня 1971 року в Радянському Союзі проведено запуск орбітальної наукової станції «Салют».

Станцію виведено на орбіту, близьку до розрахункової, в параметрах:

- максимальна відстань від поверхні Землі (в апогеї) — 222 кілометри;
- мінімальна відстань від поверхні Землі (в перигеї) — 200 кілометрів;
- період обертання 88,5 хвилин;
- нахилених орбіти 51,6 градуса.

Метою запуску станції є опрацювання елементів конструкції і бортових систем, проведення наукових досліджень та експериментів у космічному польоті.

За даними телеметричної інформації, бортові системи, агрегати і наукова апаратура станції працюють нормально. Координаційно-обчислювальний центр обробляє одержувану інформацію.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДИНАЙТЕСЯ!

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ АКSMУ

Рік видання XII
№ 47 (1371).

ЧЕТВЕР, 22 квітня 1971 року

Ціна 2 коп.

НАЙВИЩА ОЦІНКА ЗРІЛОСТІ

Є книги, які, раз познайомившись з ними, береш потім в супутники життя. Є книги, що ми добровільно обираємо своїми підручниками. По них вчимося найголовнішому — життю, праці, прекрасному. Ми пізнаємо їх із тисяч. Пізнаємо по силуету Леніна на обкладинках. І вони дорогі для нас. Так, як і для цих дівчат та юнаків, що прямо із зміни зібрались в кімнаті парткому механоскладального цеху № 4.

В їх настрої неприховане хвилювання. Востаннє гортують конспекти, щось уточнюють один в одного. Ще кілька хвилин — і їм звітувати перед комсомольською організацією заводу: доповісти, як вони вивчали теоретичну спадщину Ілліча, скільки корисного зробили своїми руками під час Ленінського заліку.

Є про що розповісти членам комсомольсько-молодіжної бригади, яку очолює Надія Щербань. Колектив відомий на заводі. Переважувати зміни завдання для членів бригади — справа звична. А в дні роботи XXIV з'їзду заводу всі за робочий день здавали продукції по дві норми. Сама Надія Щербань випередила товаришів. Передова фрезерувальниця довела нормовиробіток до 230 процентів. Під час підготов-

ки до Ленінського заліку «Ми справі Леніна і партії вірні» хлопці й дівчата вивчали промову В. І. Леніна «Завдання Спілок молоді», роботи «Великий почин», «Як організувати змагання?». В останній час уважно вивчають матеріали XXIV з'їзду КПРС, XXIV з'їзду Компартії України. Часто на зборах бригади після зміни, в короткі обідні перерви збирались і читали доповіді Л. І. Брежнєва на XXIV з'їзді КПРС, Директиви з'їзду на нову п'ятірочку.

Коли голова атестаційної комісії, секретар партійної організації цеху Іван Федорович Вітюгов задав перше питання, бажаних відповідей було багато: Валя Перехожук — групкомсорг бригади говорить:

— Вчитися комунізму — таке головне завдання кожної молоді людини нашої країни. «Комунізм — це не догма», — говорив Ілліч. Своїми руками ми повинні творити майбутнє.

Виступаючи розповіли про свої особисті успіхи на виробництві, про участь в громадському житті. На честь XXIV з'їзду партії Катя Король, Оля Коврига, Катя Чабан, Валя Литвинова, Валя Перехожук і Зіна Галачова завоювали високе звання ударника комуністичної праці. В

бригаді освоюють метод роботи на кількох верстатах одночасно. І тут знов першість тримає бригадир. Надія Щербань вже обслуговує п'ять фрезерувальних верстатів. Наздоганяють подругу Катя Король і Катя Чабан. Перша працює вже на трьох верстатах, друга — на двох. І хоч Надя в передових ходить, та охоче передає свій досвід всім дівчатам. Бо саме так в бригаді розуміють вислів В. І. Леніна про комуністичне ставлення до праці, про виховання комуністичної моральності. «Знаєш сам — навчи товаришів» — вже стало неписаним законом цього колективу.

Вчаться в бригаді всі разом у цеху, вчаться індивідуально після роботи.

На з'їзді партії говорили про велике будівництво шкіл, технікумів, інститутів, — сказала Катерина Чабан. Завдання на нову п'ятірочку — обов'язкова середня освіта. То ж заклик Ілліча «Вчитись» — сьогоднішній, як ніколи. Особисто я, готуюсь поступити в медінститут.

Оля Коврига теж мріє стати студенткою, а зараз навчається на «добре» і «відмінно» в одинадцятій класі школи робітничої молоді.

Коли почалася розмова про комуністичну мораль, виступаючих було чимало найбільше. Говорили про мораль сучасника, про мораль молодого робітника.

— Якщо ти сьогодні не працюєш з повною віддачею, — сказав майстер механічної дільниці Леонід Пушкар'єв, — значить ти оббериш своїх товаришів, свій цех, завод.

Його висновок — примножувати всенародне добро повинен кожен юнак і дівчина. Доповнюючи Леоніда, Галина Лиходід уточнила, що примножувати багатство — це значить свято берегти його від розкрадання. Дівчина з обуренням розповідала про випадки виносу фарби з заводу, про те, як комсомольці не байдужі до розкрадачів.

Голова громадсько-політичної комісії І. Ф. Вітюгов поздоровив членів бригади із зарахуванням Ленінського заліку. Та хвилювання на обличчях молодих робітників не зменшилось. Бо хороші діла, які народились під час заліку, будуть продовжені далі.

Вони здали залік успішно. Своїми здобутками в труді, громадською роботою, бажанням вчитись — доповіли ці хлопці і дівчата про вірність заповітам Ілліча. Вірність, яку не виміряти найвищою оцінкою.

О. БАСЕНКО,
спецкор «Молодого комунара».
м. Кіровоград.
Завод «Червона зірка».

ЗА РЯДОМ ЛЕНІНСЬКОГО ТВОРУ

У СВОЄМУ геніальному творі «Розвиток капіталізму в Росії» Володимир Ілліч Ленін на основі широкого економічного дослідження і критичного розбору статистичних збірників дав глибокий аналіз суспільно-господарського устрою переддореволюційної Росії. Чільне місце у своєму творі Володимир Ілліч Ленін відводить питанням виникнення внутрішніх ринків робочої сили, які утворювалися з бідних, розорених

Про ці міста нашої області і тепер немало говорять і пишуть. Але вже зовсім в іншому плані. Ще 6 пакі Край, оновлений Великим Жовтнем, партією комуністів, яку заснував і випустив безсмертний її вождь Володимир Ілліч Ленін, став невідомим.

Славнозвісний степовий бо- гатир, неперевершений академік механізаторської справи Олександр Васильович Гіталов, — двічі Герой Соціалістичної

НЕВІЗНАНІ КРАЇ І ДОЛІ

селян. У Херсонській губернії, куди раніше входила і територія теперішньої Кіровоградської області, як писав Володимир Ілліч Ленін, «ринками робітників є торговельні села (Новоукраїнка, Бірзула, Мостове, де по неділях збирається понад 9 тисяч робітників і баг. ін.), залізничні станції (Знам'янка, Долинська та ін.), міста — Елісаветград, Бобринець...» І далі: «С-г робітники, що приходять в такий великий кількості на південь, належать до найбідніших верств селянства. З робітників, які приходять у Херсонську губернію, 7/10 йдуть пішки, не маючи коштів на купівлю залізничних квитків... В середньому робітники беруть з собою близько 2-х карбованців; нерідко у них не вистачає грошей навіть на паспорт, і вони беруть за гривень місячний білет. Мандрівка триває днів 10 — 12, і ноги пішоходів від таких величезних переходів (іноді босоніж по холодній весняній грязі) пухнуть, вкриваються мозолями і садинами».

...Новоукраїнка, Знам'янка, Долинська, Елісаветград (тепер Кіровоград), Бобринець...

Праці, депутат Верховної Ради Союзу РСР з Новоукраїнського району. Під життєвим промінням нашої радянської дійсності цей, в минулому босоніжний пастушок місцевого куркуля, виріс до державного діяча, став чудовим майстром землеробства.

У Елісаветграді на заводі англійського капіталіста Ельворті (тепер завод «Червона зірка») до революції працював Василь Дмитренко. Сюди він прийшов із Великої Виски. Робочий день — дванадцять годин, штрафи, експлуатація, антисанітарія, знущання.

Прийшов із села в Кіровоград і син Василя Дмитренка Віктор. Але це було вже в інші часи, за Радянської влади. А, як кажуть, нові часи — нові пісні. Так, так, життя Віктора Дмитренка — це чудова пісня нашої радянської дійсності... Спочатку комсомолець Віктор Дмитренко навчається в ремісничо-му училищі. Потім його направляють на завод, де колись на капіталіста гнав сини його батька. Працюючи в цеху, з відзнакою закінчив машинобудівний технікум. Кмітливий, здібний юнак, що захоплюється раціоналізацією і винахідництвом, направляють на роботу в конструкторську групу спеціального конструкторського бюро заводу. І тут навчання він уміло сполучає з роботою, закінчує без відливу від виробництва політехні-

ЗБОРИ АКТИВУ ОБЛАСНОЇ ПАРТІЙНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ

ний інститут. Тепер Віктор Васильович працює ведучим інженером-конструктором, створює нові потужні машини для трудящихів села.

Віктор Дмитренко не один такий на «Червоній зірці». Тисячі й тисячі його товаришів — це люди щасливої долі, люди, що йдуть по світлому, радісному шляху, який бере свій початок з жовтня сімнадцятого року. Електрозварювальник Іван Олександрович Шиш. Сам добре працює і інших вчить. Йому присвоєно високе звання Героя Соціалістичної Праці. Вихованець комсомолу, делегат XXIV з'їзду КПРС Віталій Іванович Гетьманець...

А Знам'янка! Тут жваво йшла торгівля дешевою робочою силою. А тепер, коли потрапляєш до цехів Знам'янського локомотивного депо, — забуваєш, що ти на виробництві. Навкруги квіти, картини. В кутках — акваріуми. Верстати, обладнання пофарбовано в ласкаві очі фарби.

І люди тут красиві. Серед них — Герой Соціалістичної Праці Георгій Рикунів, депутат Верховної Ради Союзу РСР Володимир Малєєв, Іван Донченко та багато інших. Вони водять великогазові поїзди, заощаджують паливе і електроенергію.

В усіх колгоспах району біля ферм є будинки тваринників або червоні кутки. А в колгоспі імені Дзержинського для доярок створили чудовий профілакторій.

Невідомими стали краї і долі людські, осяяні промінням геніальних ідей безсмертного Ілліча.

І. ІВАЩУК.

м. Кіровоград.

Вчора в Кіровограді відбулися збори обласного партійного активу. З доповіддю про підсумки роботи XXIV з'їзду КПРС і завдання обласної партійної організації виступив перший секретар обкому КП України М. М. КОБИЛЬЧАК.

На зборах активу заступник міністра сільського господарства СРСР

О. Ф. Дубровін вручив Кіровоградській області перехідний Червоний прапор Радів Міністрів СРСР і ВЦРПС за успіхи у виробництві продуктів сільського господарства в 1970 році.

(Звіт про збори активу обласної партійної організації буде надруковано в наступному номері газети).

У ЦК ЛКСМ УКРАЇНИ

ПРО ЛИСТ КЕРІВНИКІВ КОМСОМОЛЬСЬКО-МОЛОДІЖНИХ КОЛЕКТИВІВ РЕСПУБЛІКИ, ДЕЛЕГАТІВ XXIV З'їЗДУ КПРС, ДО КОМСОМОЛЬЦІВ, ДО ВСІХ ЮНАКІВ І ДІВЧАТ УКРАЇНИ

В газеті «Комсомольское знамя» 14 квітня 1971 року надруковано лист керівників комсомольсько-молодіжних колективів республіки, делегатів XXIV з'їзду КПРС, до комсомольців, до всіх юнаків і дівчат України із закликом: ударною, високоефективною працею, достроковим виконанням завдань дев'ятої п'ятиріччя відповісти на рішення партійного з'їзду. Герої Соціалістичної Праці Григорій Моцак, Анатолій Степанов, Софія Вербицька, Іван Мельников, заслужені металурги республіки Єгор Проскурін та Едуард Васильшин, лауреат премії Ленінського комсомолу Олександр Силкін та інші відомі передовики виробництва своїм конкретним вкладом у справу реалізації рішень вищого партійного форуму країни вважають дострокове виконання п'ятирічної програми, в першому етапі у досягненні цієї мети — завершення виробничого завдання 1971 року до 1 грудня. Вони закликали всіх молодих робітників і колгоспників республіки наслідувати їх приклад, сміливо вводити в дію всі резерви виробництва, глибоко оволодівати економічними

знаннями, на новий ступінь підняти рівень соціалістичного змагання, зробити досвід кращих надбанням всіх.

Враховуючи велике значення цього патріотичного починання, ЦК ЛКСМ України постановляє:

1. Зобов'язати обкоми, міськоми, райкоми, комітети ЛКСМУ заводів, фабрик, шахт, будов, підприємств транспорту, сфери обслуговування, колгоспів і радгоспів забезпечити широке обговорення листа керівників комсомольсько-молодіжних колективів на зборах молодих трудящихів, присвячених підсумкам XXIV з'їзду КПРС, провести необхідну організаційну роботу по підтримці цього починання, розробити кожним виробничим особистою програмою по достроковому виконанню п'ятиріччя.

2. Визначити головним завданням комітетів ЛКСМУ, всіх комсомольських осередків — організацію творчого змагання за дострокове виконання п'ятирічної програми, озброєння молоді сучасними знаннями, досвідом передовиків, виховання у юнаків і дівчат любові до професії, господарського ставлення до техніки, робочого часу.

3. Редакціям комсомольських газет, молодіжним редакціям забезпечити і радіо глибоко, систематично розповідати про патріотичні ініціативи керівників передових комсомольсько-молодіжних колективів республіки, про її підтримку і розповсюдження на заводах, фабриках, шахтах, будовах і транспорті, в колгоспах і радгоспах, розгорнути широку роботу серед молоді по пропаганді успішному виконанню накреслених XXIV з'їзду КПРС і XXIV з'їзду КП України.

МУЗЕЙ НАРОДНОГО ГЕРОЯ

Урочистий мітинг в селі Бережниця Кіровоградського району в день відкриття музею В. Н. Боженка.

Фото В. КОВПАКА.

... Колгоспа Бережниця. Асфальтовані вулиці, нові будинки сільських трудящихів. За останні роки їх тут виросло понад 150, і цього року за рахунок місцевого колгоспу споруджується ще 13.

Нове село на Україні. І саме за таке його майбутнє став на шлях революційної боротьби Василь Назарович Боженко, славетний земляк бережниць, безсмертний командир Тарашанського полку.

20 квітня, напередодні 100-річчя з дня народження В. Н. Боженка, до Бережниць на відкриття музею, присвяченому життю і революційній діяльності воєначальника, з'їхалися численні гості. В їх числі — колишній бойовий сподвижник В. Н. Боженка, комуніст з вересня 1917 року, полковник у відставці Т. Ф. Сергійчик. З ним Василь Назарович у червні 1918 року почав боротьбу проти німецьких зайд і гайдамацьких загонів. Колишній комісар Тарашанського полку М. Г. Данилов, колишній розвідник цього полку Д. Є. Серіков...

Мітинг, присвячений відкриттю музею В. Н. Боженка, відкриває секретар партійної організації місцевого колгоспу В. І. Войчук. До небесної блакиті зринають величні звуки Гімну Радянського

Союзу і Української РСР. Виступає секретар обкому КП України Д. С. Сиволап. Він говорить про героїчний шлях Тарашанського полку на чолі з В. Н. Боженком і про той неогримуваний вклад у визволення України, який зробили його безстрашні бійці.

Виступають бойові соратники Василя Назаровича. Вони характеризують героя громадянської війни як одного з вірних ленінців, славетних синів своєї Вітчизни.

... Кризь стрій піонерів, які салютують гостям Бережниць, всі йдуть до музею повз пам'ятник полководцю. Голоса колгоспу «Пам'ять Леніна» М. П. Чегола (він очолює це господарство з 1951 року) розрізає червону стрічку. Першу екскурсію по музею провів голова Бережницької сільради В. А. Бондаренко.

Схвильованими виходять із музею його перші відвідувачі. Секретар парторганізації Кіровоградського побутокombінату Т. А. Кобець говорить: «Хочеться, щоб частіше згадували наших народних героїв, щоб більше відкривали подібних музеїв. Такі, як Василь Назарович Боженко, завжди житимуть у пам'яті народній».

О. БЕРЕЖНИЙ.

ДО РЕДАКЦІЇ надходять листи, в яких читачі запитують про те, скільки пам'ятників у області, які з них охороняються державою? Багатоох цікавлять туристські маршрути.

Наш кореспондент зустрівся з відповідальним секретарем правління обласної організації Товариства по охороні пам'ятників історії та культури О. С. Войтовичем і попросив відповісти на питання наших читачів.

— Розкажіть, будь ласка, Олексію Степановичу, які пам'ятники є в області, скільки, які з них охороняються державою.

О. ВОЙТОВИЧКИН: На

Маршрути до пам'ятників

облік взято понад 1300 історико-культурних пам'ятників, з них 448 — це пам'ятники археології, 126 — пам'ятники мистецтва, решта — історичні пам'ятники, комплекси. З цієї кількості десять пам'ятників союзного значення — пам'ятники В. І. Леніну та С. М. Кірову в Кіровограді, бюст двічі Героя Радянського Союзу П. С. Кошового в Олександрії, пам'ятник археології — Чорнольське городище (с. Богданівка Знам'янського району), хутір Надія, бюст двічі Героя Соціалістичної Праці О. В. Гіталова, бюст двічі Героя Радян-

ського Союзу О. Ю. Мазуренка (с.мт. Устимівка), кріпость святої Єлизавети, Трипільське поселення і палеолітична стоянка (с. Володимирівка Новоархангельського району), сімейна усипальниця Раєвських (с. Розумівка), а також три пам'ятники республіканського значення охороняються законом. Близько 1300 пам'ятників місцевого значення взято під державну охорону рішенням облвиконкому.

— Яка участь молоді в охороні пам'ятників історії і культури?

О. ВОЙТОВИЧКИН: Дуже велика. Піонери, комсомольці, «червоні слідопити» беруть шефство над 600 братськими могилами та іншими пам'ятниками, виявляють раніше невідомі герої. Так, слідопити Шляхівської школи Новоархангельського району виявили прізвище 45 загиблих у цьому селі партизан-наумівців, і тепер їх імена виکارбувані на пам'ятнику. Всього по області з участю «червоних слідопитів» встановлено прізвище більше 2200 загиблих радянських воїнів і партизан.

За минулий рік створено 88

любительських кінофільмів про пам'ятники, зокрема «Хутір Надія», «Дніпровська балада», «Острів безсмертя» та інші.

— Які маршрути пролягають до пам'ятників та визначних місць?

О. ВОЙТОВИЧКИН: Розроблено пішохідний і автобусний маршрути по визначних місцях обласного центру, ряд маршрутів по визначних місцях області. Найбільшою популярністю користуються такі маршрути: обласний центр — запорізький музей — І. К. Карпенка-Карого (хутір Надія), обласний центр — Чорний ліс (місце партизанської боротьби), Кіровоград — Чорний ліс — Олександрія — Павлів — Куцезолівка.

ЦІ СОНЯЧНІ, весняні дні подвійно святкові для радянських людей, для трудящих усієї планети. 9 квітня в Кремлі закінчив свою роботу XXIV з'їзд Комуністичної партії Радянського Союзу. Десять днів людство з глибоким інтересом стежило за подіями в Москві, де посланці великої партії Леніна обговорювали і приймали рішення, що визначають найближче п'ятиріччя радянської країни. З високої трибуни з'їзду Країна Рад знову протиставила агресивній політиці імперіалізму політику активного захисту миру і зміцнення міжнародної безпеки.

Захоплюючі перспективи творчої праці в ім'я благи людини, рішучість партії і надалі робити все для забезпечення мирних умов будівництва комунізму в СРСР, для викриття і зриву дій імперіалістичних агресорів, для захисту соціалізму і свободи народів справили глибоке враження на світову громадськість, надали нових сил багатомільйонним легіонам борців за революційне перетворення світу.

Дух ленінізму пронизував усю атмосферу форуму радянських комуністів. «Ленінізм як вічно живе вчення, вчення, що розвивається, — говорив у Звітній доповіді ЦК XXIV з'їзду КПРС Л. І. Брежнєв, — був, є і буде в центрі ідейного життя партії, основою всієї її революційно-перетворюючої діяльності. Звертаючись до ідейної спадщини В. І. Леніна, партія вбачає своє важливе завдання в тому, щоб на основі ленінських думок, ленінської методології знаходити вирішення актуальних проблем комуністичного будівництва».

22 квітня сповнюється 101-а річниця від дня народження засновника першої держави робітників і селян. Країна соціалізму відзначає цю дату в розквіті своєї могутності, з непохитною вірою в своє щасливе завтра. Ім'я Леніна веде до нових завоювань міжнародний комуністичний рух.

Агентство преси Новини пропонує увазі читачів матеріали з-за кордону, присвячені безсмертному генію Володимира Ілліча Леніна.

Вірність ленінському вченню

ВИЗНАЧНИЙ БОРЕЦЬ ЗА МИР З ФРН ЛОРЕНЦ КНОРР:

Перспективи дев'ятого п'ятирічного плану, який був широко обговорений на з'їзді, свідчать про велике піклування КПРС про зростання добробуту, соціального і культурного рівня радянського народу. Благородні цілі, висунуті XXIV з'їздом КПРС, показують, що СРСР виступає за мирне співіснування на нашій планеті і віддає всі свої сили боротьбі за зміцнення миру.

ЧЛЕН ЦЕНТРАЛЬНОГО СЕКРЕТАРІАТУ КОМПАРТІ ІНДІЇ БХУПЕШ ГУПТА:

Форум радянських комуністів, які продемонстрували вірність вченню безсмертного Леніна, які високо несуть прапор пролетарського інтернаціоналізму, має величезне міжнародне значення, його рішення сприятимуть боротьбі за мир, національну незалежність, соціальний прогрес.

ПРАПОР ЛЕНІНІЗМУ НАД ПЛАНЕТОЮ

В ОСТАННІ два десятиріччя боротьба негрів-американців за визволення набуває все більш організованого характеру, характеру соціальної революції. Розвиток негрівського руху знаходиться в прямому зв'язку з посиленням визвольного руху в усьому світі.

В останні роки борці за свободу «коліороного» населення Америки прийшли до розуміння того, що лише з знищенням капіталістичної системи можливо вирішити негрівську проблему. Однак є ще ділячі, які дивляться на революційні сили головним чином з точки зору кольору їх шкіри. Іншими словами ізолюють боротьбу негрів, боротьбу народів колоніальних країн від загальної боротьби трудящих, боротьби класів. Подібні погляди, безспірно, перешкоджають вибору правильної стратегії і тактики. Необхідно внести ясність у це питання. В працях товариша Леніна можна почерпнути багато теоретичних і методологічних положень, що мають вирішальне значення для боротьби чорних американців. Цінність вказівок Володимира Ілліча випробувана часом. Вони освітлювали і продовжують освітлювати шлях, по якому йдуть революційні сили.

ШЛЯХ ДО ВИЗВОЛЕННЯ

В. І. Ленін виявив об'єктивні фактори, закони, що керують капіталізмом епохи імперіалізму. Він не тільки відкрив ці закони, але й навчив нас, як їх використати в здійсненні революційних перетворень. Перемога Жовтня, поява нових соціалістичних країн після другої світової війни підтвердили правильність і життєвість ленінізму. Ленінське положення про право пригноблених націй на самовизначення і про пролетарський інтернаціоналізм продовжують вказувати шлях експлуатованим народам не залежно від кольору їх шкіри.

Ленінське вчення про пролетарський інтернаціоналізм допомагає зрозуміти, чому радянський народ завжди надавав і продовжує надавати допомогу народам, що борються за своє звільнення. Ця допомога — металургійний комбінат в Індії, Асуанська гребля в Єгипті, численні промислові об'єкти в Африці, на Кубі і в інших країнах. Тисячі кваліфікованих радянських спеціалістів, техніків і інженерів працюють у цих країнах, віддаючи свої сили і знання справі розвитку національної економіки народів, що звільнилися від колоніального гніту. Ця допомога виражається також у тому, що в СРСР навчаються тисячі студентів із багатьох країн Азії, Африки і Латинської Америки.

Великий Ленін учив, що пролетаріат імперіалістичної держави повинен враховувати волю і прагнення пригнобленого народу і що це є обов'язковою умовою об'єднання цих двох сил на основі взаємного співробітництва і довіри. Ленін освітив шлях, по якому повинен слідувати робітничий клас з пригнобленими народами, щоб покласти кінець національним і расовим забобам, що склалися в умовах імперіалізму.

Володимир Ілліч Ленін допоміг негрівському руху в США знайти шлях боротьби, оскільки він визначив суть імперіалізму. Він дав нам керівництво до дії, показав нерозривний зв'язок класової боротьби з національним і расовим рухом. Негри Америки повинні усвідомити велике історичне значення ленінізму. Вони повинні заявити разом з Полем Робсоном, який сказав після свого повернення із Радянського Союзу: «Там я вперше в житті набув людську гідність. Ви повинні зрозуміти, що це значить для мене — негр».

Я впевнений, чорна Америка приїде до свободи, якщо вона буде слідувати шляхом, указаним безсмертним Леніном.

Клод ЛАЙТУТ,
секретар Національного комітету
Комуністичної партії США

СПЕЦІАЛЬНИЙ
ВИПУСК,
ПРИСВЯЧЕНИЙ
101-Й РІЧНИЦІ
ВІД ДНЯ
НАРОДЖЕННЯ
ВОЛОДИМИРА
ІЛЛІЧА
ЛЕНІНА

Незвичайні посилки Здравко Тодорова

Переді мною — об'ємна книга. Судячи по заголовку — про мікробіологію. Автор — Д. Заболютний. Перегортаю по жовкій сторінці. І відразу узнаю: це XI том Творів В. І. Леніна випуску 1924 року. Власник книги, ветеран комуністичного руху із міста Стара Загора Здравко Тодоров, розповідає мені, яким незвичайним шляхом потрапила вона в Болгарію.

Тодоров виріс в прогресивно настроєній сім'ї учителів. Після фашистського перевороту в Болгарії (1923 рік) Здравко був змушений емігрувати в Радянський Союз. Його перші листи звітні

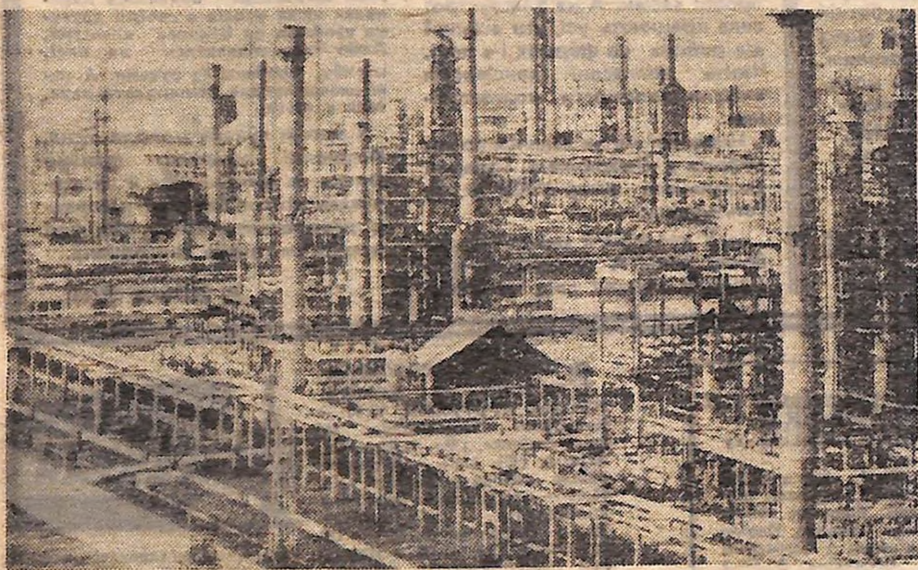
поліцейські розпечували і читали в присутності батьків. Через деякий час Здравко одержав від них повідомлення, що власті перестали проявляти підвищений інтерес до його кореспонденції. Цим і скористувався комуніст, щоб переправити на батьківщину марксистську літературу.

Коли молодому політемігранту повідомили, що його посилки благополучно досягли адресатів, він вирішив спробувати переслати в Болгарію праці В. І. Леніна. Оскільки Здравко не передплатив видання Творів, він зміг купити тільки окремі томи. Так

сталось, що першим був посланий XI том. За ним тим же шляхом — інші ленінські праці (досі збереглися VIII і IX томи).

— Ленінські праці, послані Здравко, болгарські комуністи в умовах строгої конспірації передавали із рук в руки. Читали жадібно вбираючи кожне слово. Багато із книг зникли під час арештів революціонерів. Знайдені під час обшуків у тайниках, в льоху і на горищах, вони поставили перед трибуналами як речові докази нездоланної сили ленінської думки, якій не страшні ніякі перешкоди цензури.

П. МАНОЛОВ,
болгарський журналіст, (АПН — «Работническо дело»)
Стара Загора.

У 1970 році випуск промислової продукції в соціалістичній Болгарії збільшився порівняно з 1965 роком на 70 процентів. В середньому щорічний приріст продукції основних галузей народного господарства країни складає: по виробництву електроенергії — 13,2 процента, по металургійній промисловості — 18,4, по машинобудуванню — 15,3, по хімічній промисловості — 21,7 процента.

На знімку: вид на нафтопереробний завод у Бургасі.

Фото Централфотос-АПН.

—САХАЙ Моніка! Товариш Моніка!

Голос ніби знайомий... Та й обличчя людини, що стоїть біля входу в грот, я уже десь бачила. Та це ж директор центральної друкарні Патріотичного фронту Лаосу Саме цю друкарню я відвідала під час своєї першої поїздки по Лаосу, точніше — по його звільнених районах.

Бойн Поне сердечно вітає мене і висловлює радість у зв'язку з нашою повою зустріччю. Так, тепер друкарня знаходиться в іншому гроті — не там, де була тривалий час.

Поне водить мене по «відсіках» просторого грота, чи, скоріше, печери, з гордістю показуючи мені своє господарство. Це вже не перша друкарня, яку мені довелося бачити. Я бачила друкарські верстати у звільнених зонах Південного В'єтнаму, де владу здійснює

ВИДАННЯ З ГРОТІВ ЛАОСУ

Моніка ВАРНЕНСЬКА,
польська письменниця.

Національний фронт. Бачила таємну друкарню в передмістях Сайгона. Але ось таку друкарню, де я зараз слухаю пояснення Бойн Поне, потрібно відзначити окремо: це найкрупніша із усіх бачених мною за роки журналістської роботи в цьому районі світу.

Грот значно більший колишнього, краще обладнаний. Машини і запаси паперу надійно захищені від вогневої атаки. Електричні лампи дають рівне спокійне світло. Три роки тому постільне їх мигання і неповне розбавлення утруднювали роботу поліграфістів, швидко відбивалося і на зростаючій кількості друку. Тепер за переробкою розмірено працює електрогенератор. Друкарські машини доставлені сюди з ІДР, генератори — із СРСР.

Більшість робітників — молодь. Немало дівчат. Тонкими, спритними пальцями вони швидко дістають із набірних кас літери з буквами складного, схожого на арабески, латинського алфавіту. Ні,

ні як не можу прочитати заголовку брошури, яка виникає буквально на моїх очах. І лише коли метранпаж, кладе переді мною кліше до цієї тонкої брошури, я розумію, кому вона присвячена... На металі чіткий образ дорогої усім нам людини... Це — Ленін!

— Так, ми теж відзначаємо день народження вождя! — з гордістю зауважує Поне.

«Ленінський день» урочисто відзначається навіть у найглухіших районах звільнених зон Лаосу. Ім'я і слово вождя користується тут великою любов'ю і повагою.

З хвилюванням і неослабленою цікавістю дивлюся я, як народжується нова книжка про Леніна. І як все-таки здорово,

що робота по виданню брошури, присвяченої Володимиру Іллічу, закінчується в той час, коли я опинилась в цьому гроті. Тепер зможу взяти з собою в Європу дві публікації про Леніна. Одна — більша форматом, друга — кишенькова: так легше і зручніше пронести в блузді, її можна непомітно переправити в райони, які поки що контролює ворог, щоб вона потрапила в руки лаоських патріотів, що діють там, по той бік фронту, в умовах конспірації і смертельної небезпеки.

...Пав'ятаю рік 1965-й. Білий Народного фронту звільнення Південного В'єтнаму подарували мені тільки-но видруковану брошуру «Ленін відає» («Великий Ленін») і передану на в'єтнамську мову його праці «Імперіалізм, як вища

стадія капіталізму». Ці книжки, видані у в'єтнамських джунглях, — найпереконливіший символ непереможної життєвої сили ідей вождя світового пролетаріату. Тих ідей, які — через усі бар'єри і перепони кордонів, через палаючі лінії фронту — пробіляють на нозі сьогоднішніх бійців народів Індокитаю проти сил імперіалізму і неоколоніалізму.

Дуже далеко від Лаосу лежать кордони величезної країни — Радянського Союзу. Однак під час своєї поїздки по звільнених зонах я на кожному кроці бачила прояв симпатії і дружби до країни Леніна.

В боротьбі за краще майбутнє, що ведеться в безперервних боях — наперекір смерті, пожежам і руйнуванням, — патріотам Лаосу допомагає слово Леніна.

Звільнені райони
Лаосу — Москва.

СЛАВИМО ПРАЦЮ КОМУНІСТИЧНУ!

Всесоюзний комуністичний суботник, який відбувся 17 квітня, продемонстрував високу громадсько-політичну активність молоді, викликану рішеннями XXIV з'їзду КПРС. Сьогодні ми продовжуємо друкувати розповіді про трудові звернення юнаків і дівчат у Червону суботу.

ЩОБ РОЗЦВІЛИ КАШТАНИ

На вулиці Леніна в Бобринці не вистачало чогось дуже знайомого, звичайного. Пригледівся, понад тротуаром жодного деревця Жодної старої акації, що майже до підняття гратували небо колючими гілками!

В штабі проведення суботника пояснили: «Сьогодні засадимо нашу центральну каштанами. Нехай цвітуть, і не псуєть колючками зачіски наших дівчат».

Тут, у штабі, з перших годин роботи став відчутним темп та завзяття праці. О 10-й годині ранку штабу доповідає радгосп імені Куйбишева: «Комсомольці та молоді сьогодні зобов'язалися посадити 1000 дерев в садби радгоспу. Вже посаджено 250».

Молодь радгоспу «Червона зірка» давно готувалась до суботника, і ось у його переддень в селі Верхньогульське розпланували територію, підготували потрібну техніку, щоб суботного ранку айти на будівництво стадіону. Вже до кінця дня радгоспні футболісти мали змогу спробувати сили на новому полі. І донесення в штаб: «Стадіон збудовано!»

Десять дев'ять комсомольців Бобринецьких ремонтних майстерень «Сільгосптехніка» вирішили причепурити територію навколо виробничих при-

міщень. А працювати було надчим, бо лише в саду ремонтників незабаром розквітне 100 плодівих дерев. Треба їх побілити, обкопати та зібрати сухе віття. Крім того, Олександр Корж, Валерій Завгородній та Валерій Фоменко взялись посадити у цей день ще 15 дерев.

Небагато комсомольців і в Бобринецькому автотранспортному підприємстві № 10081. Іх — 28. Але майже всі трудяться в суботу на своїх робочих місцях, бо більшість з них — водії. Хлопці зобов'язалися виправдати у цей день на заводському полі. А та сковація не мала — лише за один день Володимир Фролов змонтував і встановив палива. В суботу він працював на ремонті вулиці Комсомольської в Бобринці.

Всім будівельникам комсомольсько-молодіжної комплексу бригади на чолі з бригадиром Ніколенком працювали в суботу на будівництві гірничої Бобринецького технікуму сільськогосподарства. Іх внесок у п'ятирічку — понад 6 кубометрів цегляної кладки в стінах майбутньої студентської оселі.

На відміну від них частинна з вісімнадцяти комсомольців колгоспу імені Димитрова на суботнику... руйнувала. Хлопці та дівчата повністю розбрали і вивезли за село

В КАР'ЄРОУПРАВЛІННІ звичайний день. Утрамбовано, як асфальт, дорогою до дробильного цеху безперервно поєзду «Кразі» і «Белазі». Натужним резом своїм вони ні на хвилину не дають осісти тиші. І це примушує Олексія Васильовича Бондаренка — чергового електрика напружувати свій слух. Щоб була не заглушена цей шум тривожного сигналу допомоги.

— Раз, два, три, — нараховує він свистки екскаватора. І сам собі командує: — Зараз їду. Зібрав свій нехитрий інструмент і побіг крутою стежкою в кар'єр. Там на нього чекав екскаватор — машина з ковшем на чотирьох кубічних метри.

— Вентилятор щось забарахлює, — пояснили Олексію Васильовичу члени екіпажу.

Досвідчений електрик за декілька хвилин «виправив» сталеву велета. І коли той знову почав звично «грізти» гранітну скелю і напозовувати кам'яними брилами самоскиди — Олексій Васильович пішов на свій «командний пункт», ім'я якому гірничий цех. Він з електрика у цей день був тут один.

— А де ж ваші помічники? — запитав у О. В. Бондаренка Анатолій Подольський — комсомольський секретар управління,

— Дорогу розчищають, — ки- нув той на ходу.

Хлопцям-електрикам робота подалась незвична. Бо дорогу розчищати від каменів — не електрообладнання ремонтувати. Тому Олександр Бабаєвський (визнаний тут жартистик) признається:

— Воно-то в цьому ділі великого розуму не треба. Але ось другий мо-

ЗВИЧАЙНИЙ РОБОЧИЙ ДЕНЬ

золь вже набіг. Та мені он підмога йде, — побачивши Подольського, Бабаєвський передав йому свою лопату. — Ану покажи, секретарю, я треба працювати.

— А чому б і ні, — поплывавши на долоні, Анатолій так заорудував лопатою, що хлопці тільки ахнули.

— Ну, вистачить, вистачить, — «пожалів» його Бабаєвський. — Іди допомагай тепер Самохвалову.

Бригада токарів імені XXIV з'їзду КПРС Віктора Самохвалова теж розподілила свої обов'язки порівну. Бригадир із Раїсою Гріх залишилися на робочих місцях. А члени бригади —

Олександр Суворов, Іван Іваненко і Раїса Мотайло прибирали територію, садили дерева. За день посадили 120 дерев.

Ця ініціатива пішла від Михайла Максимовича Разумова — начальника дробильного цеху. Він перший проступав твердження, що тут дерево не ростиме. І в підтвердження бачив контори цеху посадили фруктовий сад. Сьогодні на суботнику теж садили дерева, сам особисто консультував, скільки під яке дати чорнозему.

— З особливим піднесенням, — сказав Михайло Максимович, — вийшов наш цех на сьогоднішній суботник. Особливо комсомольці. Вони зобов'язалися посадити 220 дерев і зібрати 3 тонни металолому. Ті ж, що залишилися на робочих місцях, дали слово випустити за день 110 кубічних метрів каменешцебневої продукції (при нормі 80).

Ступають дробильні. «Жують» граніт. Перетворюють його на буттовий камінь, щебінь. Нескінченною стрічкою біжить конвеєр. За його стрімким рухом слідує Валентина Бондаренко — електрооператор пульта управління.

В кар'єроуправлінні Світловодського виробничого об'єднання «Дніпроенергобудіндустрія» звичайний робочий день.

Г. ПРОКОПЕНКО, спецкор «Молодого комунара».

Іх шеренги були святковими. Йшли ранковою вулицею сиво-скроні ветерани, а поруч них крокували ті, кому вперше випала честь в робітничому гурті взяти участь в ударному суботнику. І вони горді з того, що стали пліч-о-пліч зі своїми батьками. Напруга їх була неабиякою. Уже в обідню пору з усіх кінців району надійшли вітні вісті.

— За справу взялося понад 130 робітників, — повідомляли з міжколгоспбуду. — Кілька бригад трудяться на спорудженні комбикормового заводу. Наші умільці, які очолюють комуніст Володимир Гордієнко і комсорг Олександр Ерощенко, аспіранти виконати змінне завдання. Близько 500 карбованців молоді уже має на своєму рахунок.

З колгоспу «Дружба» слова похвали адресувалися механізаторам. Вони спільно виварили всі механізми, і тепер на спеціальних майданчиках ланки кукурудзіводів роблять перші пробні засівки. А на благоустрої села працюють усі, хто вільний від роботи на фермах і в полі. Навіть колгоспні пенсіонери вийшли допомогти колгоспникам.

Невдовзі ми зв'язалися по телефону з Добрянкою. Говорив заслужений лікар УРСР Ф. Д. Гетьманець:

— У нас ніби й звичайний робочий день. А ті, кому за графіком у лікарні слід працюва-

ПЛІЧ-О-ПЛІЧ

3

ВETERАНАМИ

ти завтра, сьогодні зайняті іншими справами: ремонтуємо стіни дільничної лікарні, садимо яблуні, квіти, робимо альтанки. 150 карбованців відрахуємо у фонд миру.

Іду в Покосозабукське. Найближче молоді зустрічаю в центрі села. Юнаки та дівчата закінчують садити новий парк. А на польовому стаці тракторної бригади механізатори виварили сівальні агрегати, які ось-ось мають вийти на кукурудзяні площі. Хто не зайнятий цією справою, оновляв свер механізаторського містечка.

Повертаюся до райцентру. Зустріч в школярями. Секретар комсомольської організації Валентина Кармалюк після уроків з своїми друзями прийшла до Будинку культури. Любо було подивитися на алеї, клумби, зроблені їх руками. А учні продовжували ремонтувати парк, садити квіти.

І всюди лунала молода пісня. Натхненні ударною працею юнаки та дівчата ніби й не відчували втоми. Бо їх труд справді переростає у красу, без якої немислиме наше сьогодні.

В. ВОВЧЕНКО.

КОМУ ЗАВЕРШИТИ АТАКУ?

Кожне втрачене очко на старті чемпіонату країни з футболу вже зараз негативно впливає на турнірне становище команди. Ще більш відчутною стане ця нестача, коли футбольний марфон наблизиться до кінця. Тому дуже важливо з перших же зустрічей створити запас міцності. У віровградській «Зірці» були для цього більш сприятливі умови, ніж у багатьох інших колективах. Адже в чотирьох зігранних матчах три очки пролегли на своєму полі. А дома і стіни допомагають. Між тим, уже втрачено три очки.

І тим прикріше, бо всі чотири зустрічі віровградці провели на високому рівні. Яка користь від того, що наші падаючі і в останньому матчі з одеськими арміїцями майже протягом усього часу мали понути перевагу, коли вони з гри не забия жодного м'яча. Добре, що Віктор Квасов точно реалізував 11-метровий штрафний удар, який суддя матчу призначив за грубу гру гостей в межах їхнього штрафного майданчика. Одесити ж під час однієї з небезпечних контратак зуміли відкрити цей гол. Таким чином, нічия, втрачено дороге очко.

Завтра — наступний тур. «Зірка» грає на своєму полі з миколаївським «Суднобудівником».

„КІРОВОГРАДЦІ—СЕРЬОЗНІ СУПЕРНИКИ...“

Ми вже повідомляли, що кіровоградські гімнасти, які недавно брали участь в першості республіки серед школярів, принесли нашій збірній чимало вітних плісусів. І ось остаточно визначили внесок юніорів в розвиток спортивної гімнастики в республіці. В першій групі найбільшу кількість очок набрали ворошиловградські спортсмени (226,5), а другий — полтавчани (95,5). А турнірну таблицю третьої групи очолили представники нашої області. У них — 114 очок.

Провідні спортивні фахівці України вже висловили свої думки з приводу організованих фінальних змагань. Спартакіади в Одесі. Наприклад, заслужений тренер СРСР О. Минаков, відзначаючи провідні гімнастичні центри України, поряд з Ворошиловградом Миколаєвом, Херсоном, Донецьком та Запоріжжям назвав і Кіровоград. А заслужений тренер СРСР В. Смирнов, даючи інтерв'ю кореспонденту «Спортивно-ї газети», підкреслює: «Нинішні змагання остаточно ук-

ріплять нас на думці, що в нашій гімнастиці з'явилися, парешті, цілком реальні надії. Вони ще зовсім юні — донечканка Світлана Позаріна, Гая Юзеф'янова з Кримської області, Люда Шумихіна й Тая Калінічева з Кіровограда, киянка Олена Малащенко, одеситки Тая Мартінова й Паташа Тарасова.

Тренер Володимир Задов в першу чергу наголосив на майстерності наших кіровоградців:

І Калінічева, і Шумихіна, вихованки Юзефа Толчинського, вже не вперше привертють до себе загальну увагу. І мені особисто, як тренеру, останнім часом стало приємніше працювати в умовах здорової, гострої конкуренції...

Прислухаючись до свідків проведених змагань — тренерів, суддів, спортсменів, можна зробити висновок, що в республіці зростає надійний резерв молодих гімнастів. І серед тих, хто в перших шеренгах, — кіровоградці.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

П'ЯТНИЦЯ, 23 КВІТНЯ.

ПЕРША ПРОГРАМА, 10.40 —

Кольорове телебачення. «У

світлі творчості». (М). 11.45 —

Теловісті. (К). 11.55 — Художній

фільм «Весна у Москві». (К).

12.05 — «За рядками партійних

накреслень». (Кіровоград).

12.15 — Музичний фільм «Ча-

рування». (К). 17.00 — Народ-

ний телеуніверситет. «Авто-

номатизована система управління

виробництвом». (К). 18.00 —

«Степові акорди». Телевізійна

музична весна. (Кіровоград).

18.30 — Телеальманах «По-

двиг». (М). 19.00 — Кольорове

телебачення. Художній фільм

«День та ніч». (М). 20.05 —

Програма «Час». (М). 20.30 —

Чемпіонат СРСР з футболу.

ЧСКА — «Нефть». (Баку).

2-й тайм. (М). 21.15 — «Чіл-

Народовладдя». Документаль-

ний фільм. (М). 22.00 — Ест-

радна програма. «Артистичне

лото». (М). 23.00 — Спортивна

передача. (М). 23.45 — Телеві-

сті. (К).

СУБОТА, 24 КВІТНЯ. ПЕР-

ША ПРОГРАМА. 0.05 — Гім-

настика для всіх. (М). 0.30 —

Новини. (М). 0.45 — Для дітей.

«Чудова сходінка». (М). 10.45

— На лавах республіки. (Кіро-

воград). 11.00 — Музичний

турнір міст. (М). 12.00 — В ефі-

рі «Молодість». До Міжнарод-

ного дня солідарності молоді. (М). 12.45 — Наша афіша. (К). 12.50 — «Людина і п'ятирічка». (К). 13.50 — В ефірі «Молодість». Передача, присвячена Всесоюзним комсомольським зборам на селі. 14.35 — Кінокаме-ра на селі. «Іх другий дім». (К). 14.50 — Телевізійний народний університет. (М). 16.15 — «На меридажах України». З включенням Кіровограда. 16.45 — Музичний фільм «Будин-чок, який співає». (К). 17.00 — Літературна субота. (К). 18.00 — Чемпіонат СРСР з футбо-ла. «Спартак» (М) — СКА (Ростов-на-Дону). Другий тайм. (М). 18.45 — Назустріч виборам до Верховної Ради УРСР і місцевих Рад. (К). 19.00 — Чемпіонат СРСР з футболу. «Динамо» (К) — «Кайрат». (К). 19.45 — Художній фільм. (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Міжнародні змагання з спор-тивної гімнастики. (М). 23.00 — Естрадин концерт. (Львів), 23.45 — Новини. (М).

ПОГОДА

Сьогодні вдень передбачається невелика хмарність без опадів. Вітер змінний напрямків, слабкий до помірного. Температура повітря — 16 — 21 градус тепла. 23 — 26 квітня — мінлива хмарність без істотних опадів. Вітер західний, помірний. Температура повітря в першій половині періоду вночі — 0 — 5, на поверхні ґрунту заморозки, вдень — 14 — 19 градусів тепла. В другій половині періоду вночі — 2 — 7, вдень 19 — 24 градуси тепла.

Наша адреса і телефони

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.
Телефони: відповідального секретаря — 2-45-35,
відділу військово-патріотичного виховання і спор-ту — 2-45-35, решти відділів — 2-45-36.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР», орган Кіровоградського обкома ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова, обласного управління по пресі, м. Кіровоград, вул. Глінка, 2.